

مؤسسة الشيخ
محمد بن صالح العثيمين
رحمه الله تعالى

ئەو ماف وئەركانەى كە فیترەتى مرۆڤەكان بانگەشەى بۆ دەكات وشەریعەتى ئیسلامیش پەسەندیان دەكات

نووسینی:
زانای پایەبەررز: موحەمەد صالح العثیمین
-رەحمەتى خواى لیبیت-

شركاء التنفيذ

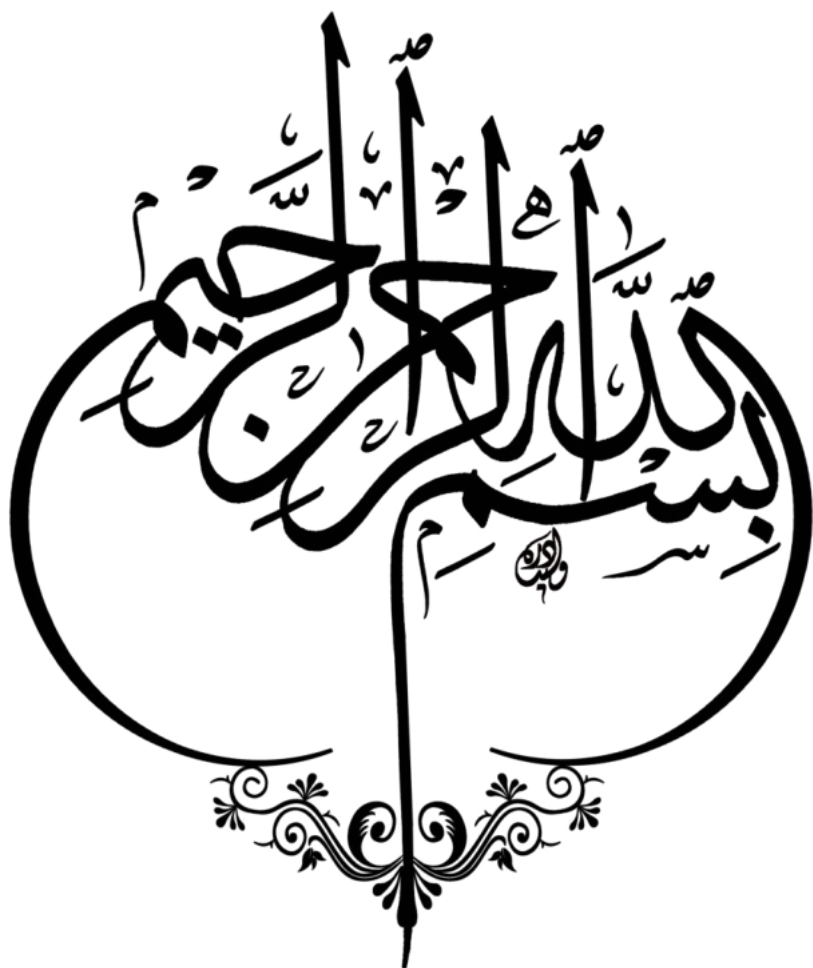
جمعية
خدمة المحتوى الإسلامي
بالبغات

ئەو ماف وئەركانەى كە فیترەتى
مرۆقەكان بانگەشەى بۆ دەكات
وشەریعەتى ئیسلامیش
پەسەندیان دەكات

نووسینی:

زانای پایەبەر: موحەمەد صالح العثیمین
-رحمەتى خواى لیبیت-

به ناوی خوی گه وره ومیره بان

پیشه کی

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونتوب إليه، په نامان به په روه ردگاره له شه ری نه فسمان وشه ری تاوانه کانمان، ئه و که سه ی الله هیداتی بدات هیچ که سپک نیه گومرای بکات، وئوه ی الله گومرای بکات ئه و هیچ که سپک نیه هیدایه تی بدات، وه شاهیدی ددهم به وه ی هیچ په رستراویک نییه به حق شایسته ی په رستش بیت بیجگه له الله، ئه و زاته ی که بی هاوول و شه ریکه، وه شاهیدی ددهم که محمد - صلی الله علیه وسلم - به نده ونیرداراوی په روه ردگارمانه، و صلی الله علیه وعلی آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان وسلم تسليما.

پاشان له تایبه تمه ندیه کانی شه ریه تی الله - سبحانه وتعالی - ئه وه یه که ره چاوی دادپه روه ری کردووه، وهه روه ها هه موو خاوه ن مافیک مافی خو ی پیدراوه به بی زیاده پوه ی، و به بی کورترپوه ی، خوی گه وره فره مان ی کردووه به دادپه روه ری وچاکه کاری و به خشنده یی به رامبه ر که سوکار، و به دادپه روه ری پیغه مبه رانی نیردراون، و کتیه کانی دابه زاندووه، وهه موو شتیکی دنیا و قیامه تی له سه ر دادپه روه ری دامه زاندووه.

ودادپه روه ری بریتیه له پیدانی ماف به هه موو خاوه ن مافیک، ودانانی هه رکه سپکه له پله وپایه ی تایبه تی خو ی، وئمه ناکریت جیه جی بکریت مه گه ر پاش زانینی مافه کان بوئوه ی بدریت به خاوه نه کانیا ن، له به ر ئه مه پیمان باش بوو گرنگترینی ئه و مافانه روون بکهینه وه ؛ بوئوه ی به نده ئه و مافانه جیه جی بکات هینده ی دهیزانیت وده توانیت، وئهم مافانه ش به شپوه یه کی گشتی بریتین له:

۱- مافه کانی خوی گه وره.

۲- مافه کانی پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم -.

۳- مافه کانی دايک وباوک.

۴- مافه کانی منډال.

۵- مافه کانی که سه نزيکه کان -خزمه کان-.

۶- مافه کانی هاوسه ره کان (ژن وميرد).

۷- مافه کانی فهرانپه وا وفهرانپيکراوه کان (ژيرده سته کان).

۸- مافه کانی دراوسی.

۹- مافه کانی مسولمانان به شيويه يه کی گشتی.

۱۰- مافه کانی نامسولمانه کان.

ئهمانه ئهو مافانه ن که ده مانه ویت هه ندیک باسیان له سه ر بکه یین وروونی
بکه یینه وه به شيويه يه کی کورت وپوخت.

مافی یە کەم : مافی خوای گەوره -سبحانه وتعالی-

ئەم مافە گەرنەگرتین و گەورەترین و واجبترین مافە؛ چونکە مافی خوای گەورە یە -سبحانه وتعالی- پەرورەدگاری مەزن و پاشا و خاوەنداری و بەرپۆوە بەری هەموو شتان، مافی پاشای هەقە کە هەمیشە زیندوو و ڕاگری بوونە وەرەکان و ئاسمانەکان و زەویە، هەموو شتیکی خولقاندوو و ئەندازە یەکی بۆ دیاریکردوو بە ئەو پەری حکیمەتەو، مافی ئەو خودایە کە تۆی لە نەبوونەو هێناوەتە بوون لە کاتی کدا هیچ شتیک نەبوویت کە باس بکری، ئەو خودایە کە بە نیعمەتەکانی تۆی پەرورەدە کردوو لە کاتی کدا تۆ لە نێو سکی دایکتدا بوویت لە نێو سی تاریکی کە هیچ بوونە وەرێک نەیدەتوانی خواردن و هۆکارەکانی گەشەکردن بەتۆ بگەیەنیت، شیرخواردنی بۆت ئاسانکرد لە ڕیگە ی مەمکەکانی دایکتەو، و دوو ڕیگای پیت نیشانداو، و دایک و باوکی بۆت تەرخانکرد بۆ ئەوێ چاودیریت بکەن، و نیعمەتی زۆری پێ بەخشیت وەک نیعمەتی ئەقڵ و بیستن و هتد، و ئامادە ی کردی بۆ ئەوێ ئەمە قبول بکەیت و سوودی لێوەربگری، خوای گەوره دەفەرموێت: ﴿وَاللّٰهُ اَخْرَجَكُم مِّنْ بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْاَبْصَارَ وَالْاَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ واتە: ﴿خوای ئێوێ لە سکی دایکتان دەرھێناو بێ ئەوێ هیچ شتیک بزانی، ئینجا هۆکاری بیستن و بینین و تیگەیشتنی بۆ دابین کردوون، بۆ ئەوێ سوپاسگوزاری بکەن﴾، ئەگەر بێبەشت بکات لە فەزل و نیعمەتەکانی هێندە ی چاوتر و کانیک ئەوا تیا دەچیت، و ئەگەر بێبەشت بکات لە ڕەحمەتی خوێ ئەوا ناژیت، ئەگەر ئەمە فەزل و ڕەحمەتی خوای گەوره بێت لەسەر تۆ ئەوا مافی ئەو لەسەر تۆ گەورەترین مافە؛ چونکە مافی پێبەخیشنی ژیان و بەخشینی نیعمەتەکانی بوونە لەسەر زەوی، لە بەرامبەر دا ئەو هیچ ڕزق و خۆراکیکی لە تۆ ناوێت، خوای گەوره دەفەرموێت: ﴿...لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰی﴾

[طه: ۱۳۲] واتە: ﴿...ئيمە بىگومان داواي رزق و رۆزى لە تۆ ناكەين، بەلكو ئيمە رزق و رۆزى بە تۆ دەبەخشين، سەرەنجامى چاك هەر بۆ تەقوادارانە﴾.

ئەو زاتە مەزنە تەنھا يەك شتى لە تۆ دەوێت كە ئەويش بەرژەوهندى و سوودەكەى هەر بۆ تۆ دەگەرێتەو، دەيهوێت ئەو بپەرستيت بەتەنھا بەيى بپياردانى هاوبەش و شەريك لە پەرستندا، خواي گەورە دەفەرموێت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ [الذاريات: ۵۶]، واتە: ﴿من جن و مروفايه تيم دروست نەكردوو تەنھا بۆ پەرستنى من نەبێت﴾، ئەو دەيهوێت بەندەى بيت بەهەموو ماناكاني بەندايەتى، هەروەكو چۆن ئەو پەرورەدگار تە بەهەموو ماناكاني پەرورەدگاريتى، بەندەيهكى ملكەچ وزەليل بيت بۆي، وفەرمانەكاني جيبەجى بكەيت، و دوور بكەويتهو لە نەهى لىكراوەكاني، و ئەو هەي فەرموو يەتى بەراستى دابنيت؛ چونكە نيعمەتەكاني دەبينيت لەسەرت كە زۆر و بەردەوامن، ئايا شەرم نيبە ئەم نيعمەتانە بگۆرێتەو بە كوفر و پينەزانی؟!

ئەگەر كەسێك لە خەلكى فەزلى بەسەرتەو هەبێت ئەوا شەرم دەكەيت بەئاشكرا سەريپچى بكەيت لەشتيى كە پيىت دەلێت، ئەي چى سەبارەت بە پەرورەدگار كە هەموو فەزلى و نيعمەتيى هەي ئەو، و هەرچى شەپ و خراپەيەك لە تۆ دوور بێت هەمووى بەرەحمەتى ئەو زاتەيه - سبحانە و تعالى -؟! خواي گەورە دەفەرموێت: ﴿وَمَا بِكُمْ مِّن نُّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ﴾ [النحل: ۵۳] واتە: ﴿هەرچى نازو نيعمەتيىكتان هەيه هەمووى بەهەرەو بەخششى خوايه، پاشان كاتيك ناخۆشى و بەلەيهكتان بۆ پيشهات، ئەو هاناو هاوارو پەنا هەر بۆ لای ئەو دەبەن و هەر لەو زاتە دەپارێنەو﴾.

ئەم مافە كە خواي گەورە واجبى كردوو بۆ نەفسى خۆي؛ ئاسانە لەسەر هەركەسێك پەرورەدگار بۆي ئاسان كردبێت، چونكە خواي گەورە وايكردوو هەيچ نەرحەتى و بارگراني و قورسيەكيان تيدا نەبێت، خواي گەورە

ده فهرمويت: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ [الحج: ٧٨] واته: څه روه ها به رده وام بن له خه بات و جيهاد و هه ول و كوشش له پېناوې خوادا به و شيوه يه ي كه شايسته يه تي، له بهر خاتري ئه و بيت، ئه و زاته بو ئه وه هه لي بژاردوون و له ناين و بهرنامه كه يدا هيچ جوړه شتيكي ناره واو قورس و گراني له سره دانه ناون (كه نه توانن ئه نجامي بدهن، جا ئه م بهرنامه يه) رې و شوين و بهرنامه ي ئيبراهيمي باواتانه كه پيشت هر خواي گه وړه ناوې ناون موسلمان و له م قورئانه شدا به موسلمان ناوې بردوون، تا پيغه مبه ر ببيته شايه ت به سه رتانه وه (كه په يامي خواي پي راگه ياندوون) و ئيوه ش (به گه ياندني ئه و په يامه) بېنه شايه ت به سه ر خه لكويه وه، كه واته نويزه كانتان به چاكي ئه نجام بدهن و زه كاتيش (له مال و سامانتان) دهر بكه ن و پشت به خوا بيه ستن، چونكه هه ر ئه و زاته يار وياوهرتانه، جا دلنيابن كه خوا چهنده يارمه تيده ريكي چاكه و چهنده پشت و په نايه كي به هيژو به نرخه، ئه مه بيروباوه رپكي نمونه ييه، وباوه ره يئانه به هق، وكرده وه ي چاكي به ره همدار، ئه مه عه قيده ي باوه ره يئانه به غيب، وبنيات نراوه له سره خو شه ويستي و به مه زندانان، وبه ره مه كه ي دلسوزي و خو به خشين وكولنه دانه، پينج نويز له شه و وړوژيكا به هو يانه وه ؛ خواي گه وړه له گونا هه كان خو ش ده بيت، و پله كان به رز ده كاته وه، ودل و حاله كان چاك ده كات، وبه نده ئه نجاميان ده دات هينده ي له توانا يدايه، خواي گه وړه ده فهرمويت: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ...﴾ [التغابن: ١٦] واته: ﴿كه و ابو وه تا ده توانن به ته قوا و خواناس بن...﴾.

كاتيك عيمراني كوري حوصه ين نه خو ش بوو -ره زاي خواي لبييت- پيغه مبه ر -صلي الله عليه وسلم- پي فهرموو: «به پيوه نويز بكه، ئه گه ر

ئاتوانىت ئەوا بە دانىشتنەو ئەنجامى بدە، خو ئەگەر ھەر ئاتوانىت ئەوا بە پالکەوتنەو نوپۆ بکە (لەسەر لا نوپۆ بکە)».

زەكات: بەشپىكى كەمە لە پارە وسامان دەبەخشىت بۆ دابىنگردنى پىويستى ھەزار ونەدار ورپىوار وقەرزدارەكان وھتد لەوانەى شاىستەن زەكاتيان پىدەرت، خواى گەورە دەفەرمووت: ﴿فَأَقِمْوَا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ [الحج: ۷۸] واتە: ھەواتە نوپۆھەكانتان بەچاكى ئەنجام بدەن و زەكاتىش (لە مال و سامانتان) دەربەكەن و پشت بەخوا ببەستن، چونكە ھەر ئەو زاتە يارو وياوھەرتانە، جا دلنباين كە خوا چەندە يارمەتيدەريكى چاكە و چەندە پشت و پەنايەكى بەھيزو بە نرخە.

بەرۆژوو بوونى مانگىك لە سالد، وئەوھى نەخوش يان رپىوار بىت ئەوا دەتوانىت پاش رەمەزان بەرۆژوو بىت، وئەوھى نەتوانىت رۆژوو بگرىت بەھوى نەخوشى بەردەوام ودرپۆخايەن ئەوا بەرامبەر ھەر رۆژىك خۇراكى يەك ھەزار دابىن دەكات و دەبەخشىت.

حەجكردن بۆ مالى خواى گەورە -البىت الحرام- يەك جار لە تەمەندا ؛ لەسەر ئەوھى دەتوانىت، ئەمانە بنچىنەكانى مافى خواى گەورەن -سبحانە وتعالى-، جگە لە ئەم بنچىنانە ؛ واجب دەبن بەھوى پىشھاتىك وەكو جىھاد لەپىناو اللہ، يان بەھوى ئەو ھۆكارانەى واجبى دەكەن وەكو سەرخستنى ستەملىكراو.

بروانە ئەى مسولمان ئەم مافانە كەردەوھىكى ئاسان، وپاداشتىان گەلىك زۆر، ئەگەر ئەنجاميان بەدەيت ئەوا بەختەوەر دەبىت لە دونيا وقيامەتدا، ورزگارت دەبىت لە دۆزەخ، و دەچىتە بەھەشتەو، خواى گەورە دەفەرمووت: ﴿...فَمَنْ زُحِرَ عَنِ النَّارِ وَأُذِلَّ الْجَنَّةُ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ [آل عمران: ۱۸۵] واتە: ﴿...ئەوسا ئەوھى دوور خرايەوھە لە

ئاگرى دۆزەخ و خرايە بەهەشتەو، ئەو بەراستى سەرفراز بوو، ژيانى دونىاش بېجگە لەوہى كە رابواردنىكى خەلەتتەنەرە شتتىكى تر نىە.

مافى دووہم : مافى پېغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم -

ئەم مافە گەورەترىن مافى خولقېندراوہكانە، ھىچ مافىك گەورەتر نىە لە مافى پېغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم -، خواى گەورە دەفەرموئە: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ [الفتح: ۸] واتە: ﴿ئىمە تۆمان رەوانەکردووہ - ئەى پېغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) - كە شاىەت و مژدەدەر و بەئاگاہىنەر بىت بۆ گرؤى ئادەمىزادە، بۆيە واجبە خۆشويستنى پېغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - بخرىتە پېش خۆشويستنى ھەموو خەلكى تەنانت نەفس و مندال و دايك و باوكىش، پېغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - دەفەرموئە: «ھىچ كەسېك لە ئىوہ ئىمانى تەواو و كامل نابېت؛ ھەتا ئەو كاتەى من خۆشەويستتر دەبم لە لای لە مندالەكەى و باوكى و ھەموو خەلكى».

ولە مافەكانى پېغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - رېزگرتنى، بەگەورەدانانى بەو شىوہيەى شاىستەيە بەبى زىادەرەو و بەبى كورتەرەو، و رېزگرتنى لەژيانىدا ؛ رېزگرتنى سونەتەكەى و كەساىەتى بەخشنەيەتى، و رېزگرتنى لەپاش مردنى ؛ رېزگرتنى سونەتەكەى وشەرىعەتە دامەزراوہكەيەتى، ھەركەسېك رېزگرتن و بەگەورەدانانى ھاوہلانى بىنېبىت بۆ پېغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - دەزانىت چۆن ئەو چاكەكار و بەشكۆيانە ئەوہى لەسەريان بووہ جىيەجىيان كەردووہ دەرھەق بە پېغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم -.

عروهى كورى مه سعود كاتيک قوره یش ناردنيان بوئوه وى گفتوگو له گهل پیغه مېهر - صلى الله عليه وسلم - بکات له باسى په یمانامه ی حوده بیهه ؛ پپانی ووت: «چوومه ته لای پاشاکان - کيسرا وقه پيسره ونه جاشی- هیچ یه کیکم نه بینيوه هاوه لانی به گه وړه ی دابنن هره وه کو چوڼ هاوه لانی موحه مه د ؛ موحه مه د به گه وړه داده نین، ئە گهر فەرمانیکیان پیبکات ؛ ده سته جی جیه جی ده کهن، وئە گهر ده سنوژ بگریټ خه ریکه شه ر بکهن له سهر پاش ماوه ی ئاوی ده سنوژی، وکاتیک قسه ی بکرايه ئه وان ده نگیان نزم ده کرده وه، وراسته وخو سهری نیوچاوانی ناکهن وه کو به گه وړه دانیک بوی».

بهم شیوه یه به گه وړه یان داده نا - په زای خوايان لیبت - هه رچهنده خواى گه وړه له سهر په وشته جوان وبه خشنده كان خولقاندوویه تی، وکه سایه تیه کی ئاسان ونه رمونیانی هه بووه، ئە گهر دلره ق و وشک بووايه به رامبه ریان ئه وا لی دوور ده که و تنه وه.

وله مافه کانی پیغه مېهر - صلى الله عليه وسلم - : به راستدانا نیه تی له و شتانه ی فهرموویه تی له باسه کانی پیشوو و داهاتوو، وجیه جیکردنی فهرمانه کانی، و دوور که و تنه وه له نه ی لیکراوه کانی، وباوه په وه ی ریازی ئه و باشتین ریازه، وشه ريعه ته که ی باشتین شه ريعه ته، و نابیت هیچ شه ريعه ت وریک خسته یه ک له لایه ن هه ر که سیکه وه بیت بخریته پیش شه ريعه ته که ی ئه و. خواى گه وړه ده فهرمویت: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [سورة النساء: 65] واته: ﴿نه خیر (وانیه که خویان به باوه ردار نیشیان ده دهن) سویند به په وړه دگارت بروادار نین هه تاوه کو تو نه که نه داده ر له هه ر ئاژاوه و دووبه ره که ی نیوانیان دا وله پاشان هه ست نه که ن له ده رونیاندا به هیچ بیزاریه ک ده رباره ی ئه و برباره ی داوته و ملکه چ بین به ملکه چیه کی ته واوه، وده فهرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾

اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣١﴾
 عمران: [٣١] واته: ﴿نه ی پیځه مبه ر﴾ بلی: نه گهر ئیوه خواتان خوش دهویت
 كه واته دواى من بكهون تا خواش ئیوه ی خوش بویت و له گونا هه كان تان
 خوش ببیت وه خوا لیخو ش بووی میهره بانه.

وله مافه كانی پیځه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - : بهرگری کردن له
 شهر یعت وړی بازه که ی هیڼده ی مروځ له هیژ وتوانا یدایه، وهیڼده ی
 حاله ته که پیویست دهكات له به کاره یانی چهک وکهره سته ی تر. نه گهر
 دوزمن به به لگه وگومانه وه هیژش بکات؛ نهوا بهرگری کردن لی به زانست
 و په تدانه وه ی به لگه وگومانه کان یان ده بیت وروون ده کریته وه که هیچ
 وپوچه لن، ونه گهر به چهک هیژش بکه ن نهوا بهرگری کردن له
 شهر یعت ته که ی به هه مان شیوه ده بیت.

ونا کریت هیچ ئیمانداریک شتیکى نارهوا ببیستیت سه باره ت به
 شهر یعتی پیځه مبه ر - صلی الله علیه وسلم - یان که سایه تی به خشنده ی،
 وبیډه نگ بیت له سره نه مه له گه ل بوونی توانای بهرگری کردن.

مافى سىيەم: مافى دايك وباوك

هېچ كەسىك نكۆلى ناكات لە فەزل وچاكەى دايك وباوك بەسەر مندالەكانەو، دايك وباوك ھۆكارى بوونى مندالەكان، ومافى زۆر ومەزىيان ھەيە بەسەريانەو، ئەوان بەخىويان كەردووە لەو كاتەى مندال و بچووك بوو، وماندوو بوون لە پىناو ئىسراحتەى ئەو، وشەونخونيان كەردووە بۆئەوھى بخەوئ، ودايك لە سكى ھەلىگرتووە، و لەسەر خۆراك وتەندروستى ئەو ژياوہ بۆماوھى نۆ مانگ، ھەروەكو خواى گەورە ئاماژەى بۆ كەردووە وفەرمووئەتى: ﴿...حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ...﴾ [لقمان: ۱۴] واتە: ﴿...دايكى بە ئىيش و ئازارو لاوازى و بىتاقەتەىكى زۆرەو، (نۆ مانگ) ھەلى گرتووە...﴾، پاشان چاودىرىكردنى وشىرىپىدانى بەردەوام بۆ ماوھى دووسال لەگەل ماندوو بوون وبارگرانى وناپەحتەى، وباوكىش بەھەمان شىوہ ھەولەدەت بۆ دابىكردنى خەرجى وبژىوى ژيانت لەو كاتەى مندالىت ھەتاوہكو بالغ دەبىت و دەتوانىت خۆت كار بكەيت، وپەروەردە وئاراستەت دەكات لەكاتىكدا تۆ سوود وزيانت نازانىت، بۆيە خواى گەورە فەرمانى بە مندالەكان كەردووە كە بەرامبەر دايك وباوكيان چاكەكار بن وسوپاسيان بكەن، بۆيە خواى گەورە فەرمووئەتى: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ [لقمان: ۱۴] واتە: ﴿ئىمە فەرمانمانداوہ بە ئادەمىزاد بە چاك رەفتارى لەگەل دايك و باوكيدا، دايكى بە ئىيش و ئازارو لاوازى و بىتاقەتەىكى زۆرەو، (نۆ مانگ) ھەلى گرتووە، لىگرتنەوھى شىرىش لە دواى دوو سال، فەرمانمان پىدا كە ئەى ئىنسان سوپاسگوزارى منىش و دايك و باوكىشت بە، دلنبيان كە گەرانەوہتان ھەر بۆ لای منە﴾.

وپەروەردگار دەفەرموئەت: ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ [الإسراء: ۲۳] واتە: ﴿پەروەردگارى تۆ بىرارىداوہ

كە جگە لەو كەسى تر نەپەرستىن، ھەروەھا بېرىداوھ چاكەكارىش بن لەگەل داىك و باوكتاندا، ھەر كاتىك يەككىيان يان ھەردووكيان بە پىرى كەوتنە لای تۆ (تەنەنت) ئۆفیان لە دەست مەكەو (ھەرگىز) پىپاىندا ھەلمەشاخى و ھاوارىان بەسەردا مەكە، بەردەوامىش قسەو گفتو گۆت لەگەلىندا با چاك و جوان و بەجى بىت.

مافى داىك و باوك لەسەر تۆ: چاكە كار بىت لەگەلىندا، ئەمىش بە قسە و كەردەوھ و مال و لاشە دىتە جى، وفەرمانەكانىان جىبەجى بكەيت ئەگەر سەرىپچى فەرمانى اللە نەبىت، ولە شتىكدا زىانى بۆت نەبىت، بە لەسەرخۆيى قسەيان لەگەلدا دەكەيت ورووت بەرامبەريان خۆش دەبىت، وبەخىويان دەكەيت بەو شىوھى شىاوھ بۆيان، ونابىت بىزارى دەرپرېت كاتىك بەتەمەن ونەخۆش ولاواز دەبن، ونابىت ئەمە بەلاتەوھ نارەحتە بىت؛ چونكە تۆش وەكو ئەوانت لىدىت، وەكو ئەوان دەبىتە باوك، و بەتەمەن دەبىت لەلای مندالەكانت - ئەگەر ھەتا ئەو تەمەنە بمىنىت - وەكو ئەوان، وپىويسىت بە چاكەكارى مندالەكانتە بەرامبەرت ھەروەكو چۆن ئەوان پىويسىتەيان بە چاكەكارى تۆ بوو، ئەگەر بەرامبەريان چاك بووى ئەوا چاوھروانى پاداشتى زۆر وگەورە بكە، وپاداشت ھاوشىوھى كەردەوھى، زۆرجار ھەركەسنىك بەرامبەر داىك و باوكى چاك بىت؛ ئەوا مندالەكانىشى بەرامبەرى چاك دەبن، وزۆرجار ھەركەسنىك بەرامبەر داىك و باوكى خراب بىت؛ ئەوا مندالەكانىشى بەرامبەرى خراب دەبن، ھەرچى بچنىت ئەوھ دەدورپتەوھ.

خوای گەورە پلەيەكى بەرز وگەورەى داناوھ بۆ مافى داىك و باوك بەشىوھىەك مافى ئەوان لەدوای مافى خوای گەورە و مافى پىغەمبەرەكەى دىت - صلى الله عليه وسلم -، بۆيە خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا...﴾ واتە: ﴿ئەى خەلكىنە تەنھا خوا بپەرستىن و ھىچ جوړە شەرىك و ھاوھلىكى بۆ بېرىار مەدەن و چاكەكار بن

له گەڵ داىک و باوکتان...» [النساء: ۳۶]، وپەروەردگار فەرمووێهەتى: ﴿...أَنْ
 اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ [لقمان: ۱۴] واتە: ﴿...سوپاسگوزارى منىش و
 داىک و باوکىشت بە، دُنیاىن کە گەرانەووەتان هەر بۆ لای منە، وپێغەمبەر
 -صلی اللہ علیہ وسلم- چاکەکارى بەرامبەر داىک و باوکى خستوووەتە پيش
 جیهاد کردن لە پیناو خواى گەورە، هەروەکو لە فەرموودەى عبداللەى کورپى
 مەسعودەو -رەزای خواى لیبیت- هاتوو، دەئیت: پرسىارم لە پێغەمبەر
 -صلی اللہ علیہ وسلم- کرد: چى کردەوێهەک خۆشەوێستترینە لای خواى
 گەورە؟ فەرموو: «نوێژ کردن لە کاتى خۆى»، ووتم: پاش ئەو چى؟
 فەرموو: «چاکەکارى بەرامبەر داىک و باوک» ووتم: پاش ئەو چى؟
 فەرموو: «جیهاد و تیکۆشان لە پیناو خواى گەورە» [رواه البخاري ومسلم]،
 ئەمیش بەلگەى لەسەر گەنگى مافى داىک و باوک کە زۆرێک لە خەلکى
 پشتگوێیان خستوو، و تووشى خراپەکارى و چەرانى پەيوەندى بوون بەرامبەر
 داىک و باوکىان، و پیت سەیرە کەسى وا هەیه کە پى وایە داىک و باوکى
 هیچ مافىکیان بەسەریههه نیه، و لەوێهه بەکەم سەیرىان بکات و خۆى
 بەگەورەتر بزانیە بەسەریانەو، و هاوشیوهى ئەم کەسە پاداشتی
 کردەوێهەى وەردەگریت زوو یان درەنگ بێت.

مافى چوارەم: مافى مندالەكان

كاتىك دەلىين مندال مەبەستمان كور و كچەكانە، ومافەكانى مندال زورن، وله گرنگترىنيان: پەروەردەكردن؛ ئەمىش برىتتە له پەروەردەكردىان لەسەر دىندارى و پەروەشتى جوان لە نەفسىاندا هەتاوہكو خۇيان تەواو گرنكى پىدەدەن، خواى گەورە دەفەرموئىت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ...﴾ [التحریم: 6] واتە: ئەئى ئەو كەسانەى كە باوەرتان هەتاوہ خۇتان و مال و مندالەكانتان بپارىزن لە ئاگرىك كە سووتەمەنىەكەى خەلكى و بەردە...، و پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - دەفەرموئىت: «هەمووتان بەرپرسىار وسەرپەرشتىارن، وهەرىەكىكتان بەرپرسىارە بەرامبەر ژىردەستەكەى: دەسەلاتدار بەرپرسىارە، و پىاو بەرپرسىارە لەسەر خىزانەكەى...».

مندالەكان سپاردەن لە گەردنى دايك وباوك، بەرپرسىارن لەسەريان لەپۇژى قىامەت، وبەرپرسىارن لە پەروەردەكردىان لەسەر پەروەردەى ئاينى و پەروەشتى جوان و ئەمە دەبىتە هوى جىبەجىكردنى ئەركى دايك وباوك بەرامبەر نەوہكانىان و زىگارىان دەبىت لە لىپرسىنەوہى سەخت، و مندالەكان چاك دەبن، و دەبنە هوى ئارامى وبەختەوہرى بۇ دايك وباوك لە دونيا و قىامەتدا، و پەروەردگار دەفەرموئىت: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِّنْ عَمَلِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينَ﴾ [الطور: 21] واتە: ﴿جا ئەوانەى باوەرپان هەتاوہ و نەوہكانىشيان بەئىمان و باوەرپەوہ شوئىيان كەوتوون، ئەوانەلەبەهەشتدا پىك شاد دەكەينەوہ (تا كامەرانى و خوشىيان زياتر بىت)، وەنەبىت ئەوانەى كەپەلى بەرزىان دەستكەوتووہ دايان بەزىنين بۇ پەلى نزمتر، چونكەئىمە پاداشتى كردهوہى كەس كەم ناكەينەوہ (ئەگەر زىادى نەكەين) لەهەمان كاتدا هەركەسەبارمتەى كردهوہى خۇيەتى، كاتىك پەروەردگار دەفەرموئىت: ﴿وَمَا أَلَتْنَاهُمْ: چونكە ئىمە پاداشتى كردهوہى كەس كەم ناكەينەوہ؛ مەبەست

ئەو‌هیه کاتی‌ک منداڵه‌کانیان پله‌یان به‌رز ده‌کرێته‌وه له به‌رام‌به‌ر که‌م‌کردنی پاداشتی دایک و‌باوکیان نیه، و‌پێ‌خه‌م‌به‌ر -صلی الله علیه وسلم- ده‌فه‌رمو‌یت: «گه‌ر ئاده‌میزاد مرد له‌ کرده‌وه‌که‌ی داده‌بر‌یت، مه‌گه‌ر له‌س‌ی شت نه‌ب‌یت: خ‌یر‌یکی به‌رده‌وام، یان زانستی‌ک ب‌لا‌و ب‌کاته‌وه سوو‌دی ل‌یوه‌رب‌گیری له‌پاش خو‌ی، یان منداڵ‌یکی چاک -له‌ دوای خو‌ی- دو‌عای خ‌یری بۆ ب‌کات»، په‌روه‌رده‌کردنی منداڵ له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌یه‌کی چاک ؛ به‌ره‌مه‌که‌ی ئەو‌هیه منداڵه‌که به‌سوود ده‌ب‌یت بۆ دایک و‌باوکی ته‌نانه‌ت له‌پاش مرد‌نیان.

زۆری‌ک له‌ دایک و‌باوکه‌كان گرنگی به‌م مافه‌ گه‌وره‌یه‌ ناده‌ن، بۆ‌یه منداڵه‌کانیان پشت‌گو‌ی خست‌وه و له‌بیریان کرد‌وون، هه‌روه‌کو ئە‌وه وای‌یت ه‌یچ به‌رپرسیار نین له‌سه‌ریان، نا‌پرسن بۆ کو‌ی ده‌چن؟! و‌که‌ی د‌ینه‌وه بۆ مال؟! و‌نا‌پرسین ک‌ی هاو‌ر‌ی و‌هاو‌ه‌لیانه؟! و‌ئارا‌سته‌یان نا‌که‌ن بۆ خ‌یر و‌چاکه‌، و‌نه‌هیان ل‌ینا‌که‌ن له‌ شه‌ر و‌خ‌راپه‌.

سه‌یره ئە‌وان به‌په‌رو‌شن له‌سه‌ر پا‌ره و‌سامانه‌کانیان به‌ پاراستنی و‌گه‌شه‌کردنی، وشه‌ون‌خونی ده‌که‌ن بۆ‌ئه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌دار ب‌یت، ئە‌گه‌رج‌یش زۆر‌جار ئە‌وان گه‌شه به‌ سامانه‌کانیان ده‌ده‌ن بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خه‌ل‌کی تر، به‌لام ه‌یچ گرنگی ناده‌ن به‌ منداڵه‌کانیان، له‌کاتی‌کدا پاراستنی ئە‌وان باشت‌ر و‌چاک‌تره له‌ دنیا و‌قیامه‌تدا، هه‌روه‌کو چۆن و‌اجبه له‌سه‌ر باوک خ‌واردن و‌خ‌واردنه‌وه و‌پۆشاک داب‌ین ب‌کات بۆ منداڵه‌کانی، به‌هه‌مان ش‌یوه و‌اجبه له‌سه‌ری ب‌ب‌یته‌ هۆ‌کار بۆ زیندو‌و‌کردنه‌وه‌ی د‌لی منداڵه‌کانی به‌ زانست و‌ئیمان، و‌ده‌ب‌یت لاشه‌یان داب‌پۆش‌یت به‌ پۆشاک‌ی ته‌قوا چونکه ئە‌مه خ‌یر‌ترینه‌.

وله مافه‌کانی منداڵ : خه‌رجیان له‌سه‌ر ب‌کات به‌ چاکه‌ و به‌ب‌ی زیاده‌په‌وی و‌به ب‌ی کورته‌په‌وی، چونکه ئە‌مه و‌اجبی منداڵه‌کانه له‌سه‌ری، و‌سو‌پاس‌گوزاریه بۆ نیعمه‌ته‌کانی خ‌وای گه‌وره له‌وه‌ی پ‌یی به‌خشیووه له‌ مال و‌سامان، چۆن ر‌یگری خه‌رجیان ل‌یده‌کات له‌ژیا‌نیدا، و‌ه‌زیل ده‌ب‌یت

دەرھەقىيان؛ چونكە لەھەموو حالەتتە بۇ ئەوان كۆى دەكاتەو، بۆیە بەزۆر دەیبەن لەپاش مردنى؟! وئەگەر رەزىلى بكات لەسەریان لەوہى كە واجبە ئەوا مندالەكان بۇيان ھەيە لە سامانەكەى بېن بە پىي پىويستى بەشپوازىك زەرەرى پىنەگەيەنن، ھەرۈەكو چۆن پىغەمبەرى خودا -صلى اللہ علیہ وسلم- فەتۋاى بۇ ھىندى كچى عوتبە دا -رەزای خۋاى لىيىت-.

ولە مافەكانى مندال: ھىچ يەككىيان نەخاتە پىش ئەوانى تر لە بەخشىن ودىارىيەكان، نابىت بېەخشىت بەھەندىك لە مندالەكانى وئەوانى تر بېبەش بكات، ئەمە ستمە، وخۋاى گەورە ستمەكارانى خۆشناوئىت، ئەمە دەبىتە ھۆى ناپەھەتبوونى بېبەشكراروان، ھەلگىرسانى دوژمنايەتى دژ بە ئەوانەى پىيان بەخشاو، ولەوہيە بىيە ھۆى دوژمنايەتى لەنىوان بېبەشكراروان ودايك وباوكدا، ھەندىك لە خەلكى يەكك لە مندالەكانى دەخاتە پىش ئەوانى تر چونكە چاكەكار وبەسۆزە بەرامبەر دايك وباوكى، بۆيە ئەو تايبەت دەكەن بە بەخشىن ودىارىيەكان؛ چونكە چاكەكارە، بەلام ئەمە بيانوو نىە بۇ تايبەتكەردنى ئەو، چونكە ئەوہيان چاكەكارە نابىت بەتايبەت ديارى پىيدىرئىت بەھۆى ئەوہى چاكەكارە؛ چونكە پاداشتى چاكەكاربوون لەلاى خۋاى گەورەيە، وتايبەتكەردنى دەبىتە ھۆى ئەوہى تووشى عوجب وسەرسامبوون بىت بە نەفسى، وپىي وابىت فەزلى ھەيە بەسەر دايك وباوكى، وئەوانى تر دوور دەكەونەوہ وبەردەوام دەبن لەسەر خراپوونيان، پاشان ئىمە نازانين لەوہيە حال بگۆرئىت، چاكەكار بىيەتە خراپەكار و بەپىچەوانەوہ، دلەكان بەدەستى خۋاى گەورەن؛ ھەرچۆننىك بىەوئىت ئاراستەيان دەكات.

لە ھەردوو سەھىچدا [بخارى ومسلم]دا ھاتووە، لە نوعمانى كورى بەشیرەوہ -رەزای خۋايان لىيىت- دەلئىت: باوكى غولامىكى -خزمەتكارى- پىي بەخشى، وباوكى ئەمەى بۇ پىغەمبەرى خودا باسكرد -صلى اللہ علیہ وسلم-، پىغەمبەرى خودا -صلى اللہ علیہ وسلم- فەرمووئى: «ئایا ئەمەت

بەخشیوووه بە هەموو مندالەکان؟»، باوکى ووتى : نەخیر، ئەویش
فەرمووی: «کەواتە وەرەبگرهوه -بەخشینهکە-»، وله گیرانهوهیهکدا:
«تەقواى خوا بکەن -لە خوا بترسن-، و دادپەرەى بن لە نیاوان
مندالەکانتان»، وله گیرانهوهیهکى تردا: «یهکیکی تر بکە بە شاھیدی لەسەر
ئەمە، چونکە من شاھیدی نادەم لەسەر ستمکردن»، پیڤەمبەرى خودا
ـصلی اللہ علیہ وسلمـ پێشخستنى هەندیک لە مندالەکانى بەسەر ئەوانى
تردا؛ بە زوڵم و ستم وەسفی کردووه، و ستم کردنىش حەرەمە.

بەلام ئەگەر هەندیک شت ببەخشیت بەئەوان کە پێویستىتى،
و دوووەم پێویستى نیه، وەکو ئەوێ یهکیک لە مندالەکان پێویستى بە
پیداویستى خویندن یان چارەسەر یان هاوسەرگیری بێت، ئەوا ئاساییە ئەو
تایبەت بکات بەدابینکردنى ئەو شتەى پێویستىتى؛ چونکە ئەم تایبەت
کردنە بەهۆی پێویستىوہیە، بۆیە وەکو مەسەرف بۆ کردنى وایە.

هەركاتیك باوك ئەوێ لەسەریەتى لە واجب جیبەجیبى کرد دەرەق
بە مندالەکانى لە پەرورەدە و خەرجکردن، ئەوا زۆر جار مندالەکانیش
بەهەمان شیوە چاکەکار دەبن بەرامبەرى، و مافەکانى جیبەجیبى دەکەن،
و هەركاتیك باوك کەمتەرخەم بێت لەوێ واجبە لەسەرى ئەوا شایستەى
سزادانە، ئەمیش بەوێ مندالەکانى مافەکانى پشتگۆی بخەن، و سزا
دەدریت هاوشیوہى کەمتەرخەمبوونەکەى، چى بچنیت ئەو دەروریتەوہ.

مافی پینجەم : مافی خزمەكان

ئەو نزیكەى پەیوھەندى خزمایەتى لەگەل تۆدا ھەیه ھەكو -برا ومام وخال و منداڵەكانیان، ھەركەسیك كە پەیوھەندى نزیك وخزمایەتى ھەیه لەگەلت- مافی خزمایەتى ھەیه بەپێى نزیكبوونی لیتەو، خواى گەورە دەفەرمویت: واتە: ﴿وَأْتِ ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ...﴾ [الإسراء: ۲۶] واتە: مافی خزم و دۆستان بەجئ بەینە و پەیوھەندیەكان (لە چوار چێوێ شەردا چاودیرى بكە)...، و دەفەرمویت: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى...﴾ [النساء: ۳۶] واتە: ﴿ئەى خەلكینە﴾ تەنھا خوا بپەرستن و ھىچ جۆرە شەرىك و ھاوھەلێكى بۆ بریار مەدەن و چاكەكار بن لەگەل داىك و باوكتان و خزمەندان...، واجبە لەسەر ھەموو خزمێك پەیوھەندى خزمایەتى بگەيەنیت بە چاكە ئەمیش بەرپزەلێگرتنى، وسوود پێگەیاندى لاشەبى ودارایی، بەپێى ئەوێ داواكراو لە نزیكبوونی وپێویستى، ئەمە داواكراو لەروانگەى شەریعەت وئەقل و فیتەرەتەو.

بەلگەى زۆر ھاتوو لەسەر ئامۆژگارى وھاندان بۆ گەیاندى پەیوھەندى خزمایەتى ئەمیش كەسى نزیك دەگرتەو، لە ھەردوو سەحیحا ھاتوو لە ئەبى ھورەیرەو -رەزای خواى لیبیت- كە پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرمویت: «خودا بوونەوھەركانى دروستكرد، كاتێك خولقاندنیان تەواو بوو، پەحم (پەیوھەندى خزمایەتى) ھەستا، ووتى: ئەمە پەناگەى كەسێكە كە پەنا دەگرت لە پچراندنى پەیوھەندى خزمایەتى، خودا فەرمووی: «ئایا رازى دەبیت ئەگەر پەیوھەندى ھەبیت لەگەل ئەو كەسەى پەیوھەندى تۆ دەگەيەنیت، وپەیوھەندى بپچرێم لەگەل ئەو كەسەى پەیوھەندى تۆ دەپچرێنیت»، ووتى: بەلى، ئەى پەروردگار، خودا فەرمووی: «دەى بریار بێت ئەو بۆ تۆ بێت». پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووی: بپخویننەوھ ئەگەر ویستتان: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ واتە: {جا ئایا ئیوھ بەتەمان (ئەى ناپاكان) ئەگەر پشت ھەلەكەن

له ئيسلام و جهاد) وله زهويدا نازاوه و خراپه بهرپا بكن و هه چي په يوه ندي خزمایه تیه بیچرینن}». و پیغمه بهر - صلی الله علیه وسلم - دهفه رمویت: «هه رکه سیک باوه ری به خوا ورژی قیامت هه به با په یوه ندي خزمایه تی بگه به نیت».

زوریک له خه لکی ئه م مافه یان پشتگوئ خستووه، وکه مته رخه من تئیدا، که سی وا هه به هیه هیچ په یوه ندي نیه له گه ل خزمه کانی، نه به مال و نه به ره وشتی جوان ونه به ریزگرتن، رۆژ و مانگ دهروات ونه یانی بینووه، وسه رانیانی نه کردووه، وخوشه ویستیان زیادی نه کردووه به دیاری به خشین، هیچ نارحه تی وپیو یستیه کی له سهریان لانه داوه، به لکو له وه به به رامبه ریان خراپ بوو بیت به قسه یان کرده وه، یان هه ردوویان، په یوه ندي به که سی دوروه وه هه به به لام په یوه ندي پچراندووه له گه ل خزمه کانی.

خه لکی وا هه به هیه ئه گه ر خزمه کانی په یوه ندي پیوه بکن وسه رانی بکن ؛ ئه ویش به و شیوه به ده بیت، به لام که ئه وان په یوه نديان پچران ئه میش ده بیچرینیت، ئه مه له راستیدا په یوه ندي خزمایه تی نه گه یاندووه، به لکو هاوشیوه به رامبه ر چاکه ی کرده وه، ئه میش به رامبه ر خزم وکه سی تریش رووده دات، چونکه چاکه دانه وه به رامبه ر تاییه ت نیه به خزم وکه سی نزیك، وئو که سه ی په یوه ندي خزمایه تی ده گه به نیت له هه قیقته دتا ئه وه به که له پیناو خوی گه وره بیگه به نیت، وگوئ نه دات به وه ی ئایا ئه وان په یوه ندي ده گه به نن یان نا، هه روه کو له [صحيح البخاري] دا هاتووه له عبدالله ی کوری عه مرو - ره زای خویان لئیت - که پیغمه بهری خودا - صلی الله علیه وسلم - دهفه رمویت: «ئوه خزم ودوستی راسته قینه نیه که چاکه به چاکه ده داته وه، به لام خزم ودوستی راسته قینه ئه و که سه به که ئه گه ر به رامبه ر که ی په یوه ندي خزمایه تی پچراند ئه و هه ر په یوه ندي که ده گه به نیت».

پیاویك پرسیاری لە سەر وەرمان كرد ووتی: ئەي پێغەمبەري خودا، من كەسانێكي نزيك و خزم هەيه، من پەيوەندی خزمایەتي دەگەيەنم بەلام ئەوان دەپچرێنن، و من بەرامبەر ئەوان چاكەم بەلام ئەوان بەرامبەر من خراپن، ولە سەريان ئارام دەگرم و ئەوان خراپە دەكەن بەرامبەرم، پێغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- پێی فەرموو: «ئەگەر بەو شیوە بیت كە باست كرد، وەكو ئەو وایە لمیان دەرخوارد بەدەيت، و بەردەوام لە لایەن خواي گەورەو یارمەتي و پشتیوانیت بۆ هەيه لە بەرامبەر ئەوان ئەگەر تۆ هەر بەو شیوەيه بیت» [رواه مسلم].

ئەگەر لە گەياندن پەيوەندی خزمایەتي هێچ شتێك نەبێت جگە لەو هی كە الله پەيوەندی دەگەيەنیت لە دنیا و قیامەتدا ؛ بە ئەوانەي پەيوەندی خزمایەتي دەگەيەنن، بە هۆكاری گەياندی خزمایەتي ؛ الله پەحمی پێدەكات و كارەكانی بۆ ئاسان دەكات، و ناپەحەتیهكانی لەسەر لادەدات، و گەياندن پەيوەندی خزمایەتي دەبێتە هۆی نزيكبوونەو هی ئەندامانی خێزان لەیەكتر، و خۆشەویستی و سۆزیان لەسەر یەك زیاد دەبێت، و یارمەتي یەكتر دەدەن لەكاتی سەختی و ناپەحەتي، و بەختەو هەری و ئاسوودەیی دێتە دی ؛ چونكە ئەمە جێبەجێكراوە و زانراوە، و هەموو ئەم سوودانە پێچەوانە دەبێتەو ئەگەر پەيوەندی بپچرێنیت و لەیەكتر دووربن.

مافی شەشەم: مافی هاوسەرەکان (ژن و مێرد)

هاوسەرگیری شوێنەواری گەرم، وزۆر ئەرکی داواکراوی تێدایە، چونکە پەيوەندیە لەنێوان ژن و مێردەکە ی، هەریەکەیان مافی هەیه بەسەر ئەوی ترەو: مافی لاشەیی و کۆمەڵایەتی و دارایی.

بۆیه پێویستە لەسەر هەریەک لە هاوسەرەکان بەچاکە مامەڵە لەگەڵ ئەوی تردا بکات، و دەبێت ئەو مافە ی واجبە لەسەری جێبەجێی بکات بە لێپووردەیی و ئاسانی بەبێ ناچارکردنی بەرامبەر و بەبێ دواخستن، خۆی گەورە دەفەرموێت: ﴿...وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ...﴾ [النساء: ۱۹] واتە: ﴿...هاوژینیان بە جوانی لەگەڵدا بەرنەسەر...﴾، و خۆی گەورە دەفەرموێت: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ...﴾ [البقرة: ۲۲۸] واتە: ﴿...ژنان مافیان هەیه بەسەر پیاوانەو بەوینە ی ئەو مافانە ی که بۆ پیاوانە لەسەر ژنان بەگوێرە ی باو و نەریتێک که پەسەندە لە ئیسلامدا و پیاوان بەسەر ئافەرەتانەو یەک پلەیان هەیه (ئەویش دەسەڵاتی گێڕانەو ی ژنەکانیانە لەکاتی تەلاقی رەجعیدا)﴾، واجبە لەسەر ئافەرەت مافەکانی مێردەکە ی جێبەجێ بکات.

ئەگەر هەردووکیان مافە واجبەکانی جێبەجێ کرد دەرهەق بەئەوی تر ئەوا ژینایی بەختەوەر دەژین، و پەيوەندی جوان مامەڵەییان بەردەوام دەبێت، و ئەگەر بە پێچەوانەو ی بێت ئەوا ناکوکی ولیکترانان دروست دەبێت، و ژینایی هەردووکیان نارهەخت دەبێت.

دەقی زۆر هاتوو سەبارەت بە جوان مامەڵەکردن لەگەڵ ئافەرەت، و رەوچاوکردنی حالی، و کاملی حال و مامەڵە ؛ شتێکی مەحاله، چونکە پێغەمبەری خدا -صلی الله علیه وسلم- فەرموو یەتی: «ئامۆژگاریتان دەکەم بە نەرم و نینایی مامەڵەکردن لەگەڵ ئافەرەتدا؛ چونکە ئافەرەت لە پەراسوو دروستکراو، و چەماوەترین بەشی پەراسوو بەشی سەرەو یەتی، ئەگەر هەوڵبەیت رێکی بکەیتەو دەیشکێنیت، و ئەگەر وەکو خۆی جێی

بەئىلىت؛ ئەوا ھەر بە چەماۋەى دەمىئىتەۋە، بۆيە بە نەرم و نىانى مامەلە لەگەل ئافرەتدا بکەن»، ولە گىرانەۋەيەكدە: «ئافرەت لە پەراسوو دروستكراۋە، وبۇ تۆ رېك و كامەل نابیٹ لەھەموو حالەتیکدا، وئەگەر چىژى لىۋەر بگريت، ئەوا چىژى لىۋەر دەگريت و چەماۋەى ھەر تىدايە، وئەگەر ھەولبەدەيت رېكى بکەيتەۋە دەيشكىنیت، وشكاندەۋەى بریتىە لە تەلاقدانى»، وپیغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - دەفەر مویت: «با ھىچ پیاۋىكى ئیماندار رقى لە ئافرەتتىكى ئیماندار نەبیتەۋە، ئەگەر رقى لە رەۋشتىكى بىت؛ ئەوا رەۋشتىكى تری لە لا پەسەندە» [رواه مسلم]، لەم فەرموودەيەدا: پیغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - رېنموینی ئومەتەكەى دەكات سەبارەت بە چۆنیەتى مامەلەکردنى پیاو لەگەل ژنەكەى؟ وپیویستە پیاو بەختەۋەر بىت لەگەل خىزانەكەى بەۋەى ھەيە؛ چونكە سروسى ئافرەت وایە كامەل نىە، بەلكو ھەر لاریەكى تىدا دەبىت، وپیاو تەنھا ئەو كاتە دەتوانیت چىژى لىۋەر بگريت ئەگەر لەسەر سروسى خۆى مامەلەى لەگەلدا بكات كە لەسەرى دروستكراۋە.

لەم فەرموودانەۋە ئەم سوودە ۋەردەگرین: پیویستە پیاو بەراۋردى چاكە و خراپەكانى ژنەكەى بكات، ئەگەر رقى لە رەۋشتىكى بىت ئەوا رەۋشتىكى تری ھەيە كە پىی رازىە، و نابىت تەنھا بەچاۋى تورەيى ۋەرەقەۋە سەیرى بكات.

زۆرېك لە ھاۋسەرەكان ژيانى كاملىان دەۋىت لەھاۋسەرەكانيان، وئەمە شتىكى مەحالە، ئەگەر ئەمە مەبەستيان بىت ئەوا دەكەنەۋە نىو نارەحەتى وتالى ژيانەۋە و ناتوان چىژ ۋەر بگرن لە ھاۋسەرەكانيان، ولەۋەيە ئەمە بىیتە ھۆى تەلاقدان، ھەرۋەكو پیغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - فەرموۋىتەتى: «ئەگەر ھەولبەدەيت رېكى بکەيتەۋە دەيشكىنیت، وشكاندەۋەى بریتىە لە تەلاقدانى» ؛ بۆيە پیویستە لەسەر مىرد ئاسانكار

بێت و چاوپۆشی لە هەندیک شت بکات دەرەق بە خێزانەکە ی ئەگەر سەبارەت بە ئاین و شەرەف نەبێت.

لە مافەکانی ژن لەسەر مێرد: ئەوەی لەسەری واجە جێبەجێی بکات بۆی لە خەرجکردن و دابینکردنی خواردن و خواردنەوه و شوپینی نیشته جێبوون و هتد؛ چونکە خۆی گەورە دەفەرموێت: ﴿...وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ...﴾ [البقرة: ۲۳۳] واتە: ﴿...پێیویستە لەسەر ئەو کەسە ی خاوەنی منداڵە کە یه (واتە باوکی یان بەخێوکاری) رزق و رۆزی و پۆشاک بە شیوەیهکی جوان و پەسەندی ئایین ئامادە بکات...﴾، و پێغەمبەر -صلی الله علیه وسلم- دەفەرموێت: «وئەوان -ژنەکانتان- پێیویستە لەسەرتان رزق و پۆشاکیان بۆ دابین بکەن بە شیوەیهکی چاک -بە جوانی و پەسەندکراو لە ئایندا-»، پرسیار لە پێغەمبەری خودا کرا -صلی الله علیه وسلم- : ئایا مافی خێزانی یه کێک لە ئیمە چیه لەسەرمان؟ ئەویش فەرمووێ: «خۆراکی پێبەخشیت ئەگەر خۆت خۆراکت خوارد، و جلی پێبەخشیت ئەگەر خۆت جلت لەبەرکرد -یان پارە ی پێبەخشیت ئەگەر پەیدات کرد-، و بە لێدان لە دەموچاوی نەدەیت، و پێی نەلێیت خوا پرووت رەش بکات -وجوینی پێنەدەیت-، و قسە ی لەگەڵ دانەبڕیت (هەجر ی نەکەیت -بەجێ نەهێلێت-) مەگەر تەنها لە نێو مالدانە بێت» [رواه أبو داود].

لە مافەکانی ژن لەسەر مێردەکە ی: دادپەرور بێت لەنیوان ئەو و هەوێکە ی ئەگەر ژنێک زیاتری هەبوو، دادپەرور بێت لەنیوانیان لەروانگە ی خەرجی و نیشته جێبوون و شەومانەوه و هەموو ئەوە ی تێیدا دەتوانێت دادپەرور بێت، ئەگەر لە یه کێک لەو شتانە ی کە دەتوانێت تێیدا دادپەرور بێت مەیلی بۆ لای یه کێکیان زیاتر بێت ؛ ئەمە لە تاوانە گەورەکانە، پێغەمبەر -صلی الله علیه وسلم- دەفەرموێت: «هەرکەسێک دوو ژنی هەبێت مەیلی بۆ لای یه کێکیان زیاتر بێت؛ ئەوا لە رۆژی قیامەتدا دێت و

لايه كی لاشه ی لاره». به لام نه وهی ناکریت دادپهروه ری تیدا جیبه جی بکړیت؛ وهکو خو شه ویستی و نارامی نه فس، له مه دا گونا هبار نابیت؛ چونکه له توانیدا نیه، خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا اَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ...﴾ [النساء: ۱۲۹] واته: «هه رگیز ئیوه ناتوان له نیوان هاوسه ره کانتاندا دادپهروه رانه په فتار بکه ن، له کاتیکدا نه گهر زوریش سوور بن له سه ری...».

پیغه مبه ری خدا - صلی الله علیه وسلم - نه وهی له توانیدا بووایه به دادپهروه ری دابه شی ده کرد له نیوان خیزانه کانی، وده یفه رموو: «خودایه ئه مه به شکردنی منه له وهی له توانمادیه، بویه لومهم مه که له وهی له توانای تودایه وله توانای مندا نیه»، به لام نه گهر یه کیکیان پیښ بخت له روانگه ی شه و مانوه له لای؛ به په زامه ندی نه وی تر یان نه وانی تر نه و ا ئاساییه، وهکو مانه وهی پیغه مبه ری خدا - صلی الله علیه وسلم - له گه ل عائیشه له شه وی سه وده دا چونکه سه وده شه وه که ی خو ی به خشی به عائیشه، وپیغه مبه ری خدا - صلی الله علیه وسلم - له و نه خو شیه ی تیدا وه فاتی کرد؛ پرسپاری ده کرد: «من به یانی له کویم؟ من به یانی له کویم؟»، خیزانه کانی ئیزنیان پیدا به وهی له هه رشوینیک دهیه ویت بمینیتته وه، بویه له مالی عائیشه بوو کاتیک کوچی دواپی کرد.

سه باره ت به مافه کانی میړد له سه ر ژن گه وړه تره له مافه کانی نه و له سه ر میړده که ی، چونکه خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَىٰهِنَّ دَرَجَةٌ...﴾ [البقرة: ۲۲۸] واته: «ژنان مافیان هیه به سه ر پیاوانه وه به وینه ی نه و مافانه ی که بو پیاوانه له سه ر ژنان به گویره ی باو و نه ریتیک که په سه نده له نیسلا مدا و پیاوان به سه ر ئافره تانه وه یه یک پله یان هیه (نه ویش ده سه لاتی گیرانه وهی ژنه کانیانه له کاتی ته لاقی په جعیدا)»، وپیاو سه ر په رشتیاری ئافره ته، و به رژه وه ندیه کانی بو جیبه جی ده کات و پهروه رده و ئاراسته ی ده کات، ههروه کو خوی گه وړه

دەفەرموئیت: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ...﴾ [النساء: ۳۴] واتە: ﴿پیاوان سەرپەرشتیارن بەسەر هاوسەرەکانیانەو، ئەمەش بەهۆی پزێو زیاده ئەرکیکەووە کە خوا داووبەتێ بەهەندیک بەسەر هەندیکێ تردا (سەرەپای ئەوێ کە) پیاوان لەمال و سامانیان خەرچ دەکەن (لە پێناوی ئاسوودەبێ و خوشگوزەرانی ئافەرەتاندا)﴾...

لە مافەکانی مێرد لەسەر ژنەکەى: گوپراپەلی بکات ئەگەر سەرپێچى فەرمانى خواى گەورە نەبێت، و بپارێزێت لە نەپنی و سامانەکید، و پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرموویەتی: «ئەگەر فەرمانم بکەدایە یەکیک سوجدە بۆ یەکیکی تر ببات؛ ئەوا فەرمانم دەکرد بە ئافەرەت کە سوجدە بۆ مێردەکەى ببات». و پێغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرموئیت: «ئەگەر پیاویک خیزانەکەى بانگ بکات بۆ سەرچیگایى کردن (جیماع کردن) و ئافەرەتەکە رەتێ بکاتەو، و پیاوێکە شەوێ بەسەردا بێت و لێی تورەبێت؛ ئەوا فەریشتەکان نەفرەت لەو ئافەرەتە دەکەن هەتا بەیانى بەسەردا دێت».

ولە مافەکانی مێرد لەسەرى: نابێت کردەوێ بەکات ببێتە هۆی لەدەستدانى کاملی چێژوەرگرتن ئەگەرچی ش کردەوێکە پەرستنیکی سونەت بێت؛ چونکە پێغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرموئیت: «حەلال نیه بۆ ئافەرەت پۆزوو بگرتێ لەکاتی کدا پیاوێکەى ئامادەیه مەگەر بەئیزنی ئەو نەبێت، و نابێت ئیزن بدات بە هاتنی کەسێک بۆ نێو مالی مەگەر پاش ئیزنی ئەو نەبێت».

پێغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- یەکیک لەهۆکارەکانی چوونە بەهەشتی ئافەرەتی روونکردووەتەو ئەویش ئەوێ بەمێردەکەى لێی رازی بێت، لە [الترمذی] دا هاتووە لە ئوم سەلەمەو -رەزای خواى لێبێت-

كە پىغەمبەرى خدا - صلى الله عليه وسلم - دەفەرموئیت: «هەر ئافەرەتتیک بمریت ومیڤردهكەى لىی رازی بئیت ؛ دەچئتە بەهەشتەو».

مافی حەوتەم : مافی فەرمانرەوا وخەلکی -فەرمانپیکراو-

فەرمانرەوا -کاربەدەست-: ئەوانەن کە کاروباری مسوڵمانان بەدەستی ئەوانە، ئەگەر فەرمانرەواى گشتى بئیت وەکو سەرۆکى یەكەم لە ولادت، یان سەرۆکایەتى تاییەت وەکو بەرپۆبەرى فەرمانگەیهک یان کارپیکى دیاریکراو، وەهەموویان مافیان هەیه وەجبه لەسەر خەلکی -فەرمانپیکراوەکان: ژێردەستەکانیان- جیبهجییان بکەن، وەهەر وەها ژێردەستەکانیان مافیان هەیه لەسەریان دەبئیت فەرمانرەواکان جیبهجی بکەن.

مافەکانى فەرمانپیکراوەکان لەسەر فەرمانرەواکانیان: ئەو سپاردەى خواى گەورە پێيانى سپاردوو و پابەندىانى کردوو پێى ؛ دەبئیت جیبهجی بکەن، لە ئامۆژگارى بۆ خەلکی و پەپەرەکردنى مەنەهجى دامەزراو کە بەرژەوهندى دنیا و قیامەتى ئەوانى تێدايه. ئەمیش بە شوئیکەوتنى رێبازى ئیمانداران، کە ئەو رێبازەیه پىغەمبەرى خدا - صلى الله عليه وسلم - لەسەرى بوو؛ چونکە مایەى بەختەوهریه بۆ خوێ وخەلکی، و دەبئیتە هوێ رازیوونى فەرمانپیکراوەکان لە فەرمانرەواکانیان، و دامەزراندنى پەيوەندیهکى پتەو لە نێوانیان، وەهەر وەها ملکەچبوون بۆ فەرمانەکانیان و پاراستنى ئەو سپاردانەى پێيان دەسپێرن، هەرکەسێک تەقوادار بئیت و لە خواى گەورە بترسیت ؛ هەیهتدار دەبئیت لەلای خەلکی، و هەرکەسێک مەبەستى رەزامەندى خواى گەورە بئیت ؛ ئەوا چاوى لەدەستى خەلکی نابئیت وخەلکیش لىی رازی دەبن، چونکە دلەکان بەدەستى خواى گەورەیه چۆن بیهوئیت ئاراستەى دەكات.

سەبارەت بە مافى فەرمانپەرۋاكان لەسەر خەلقى -فەرمانپەرۋەرەكان:-
 ئامۇزگارى كەردىيان لەو فەرمان وئەركانەى پەيان دەسپەردەيت،
 و بېرەنەنەو پەيان ئەگەر تووشى بېئاگايى و كەمتەرخەمى بوون، و نزا كەردن
 بۆيان ئەگەر لە ھەق و راستى لايان دا، و جىيە جىكەردنى فەرمانەكانيان ئەگەر
 سەرپىچى فەرمانى خەوای گەورە نەبەيت؛ ئەگەر ھەردوولا بەم شىوہىە بن
 ئەوا دەولەت و فەرمانگە و كار دامەزراو و رېك دەبەيت، و سەرپىچىكەردىيان
 دەبەيتە ھۆى تەشەنەكەردنى پەشپەوى و خەراپەوونى ھەموو شەتەك، بۆيە خەوای
 گەورە فەرمانىكەردووە بە گۆپەرپەرەلىكەردنى و گۆپەرپەرەلىكەردنى پەيغەمبەرەكەى
 و گۆپەرپەرەلىكەردنى فەرمانپەرۋاكان، خەوای گەورە دەفەرەمۆيت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ...﴾ [النساء: ۵۹] واتە:
 ﴿ئەى ئەوانەى باوەرەتان ھەيئە، فەرمانبەردارو گۆپەرپەرەلى خەوای پەيغەمبەر
 فەرمانپەرۋاكان بەكەن كە لە خەودى خەتەن (لە بېرەو باوەرە پەنەندەدا)...﴾،
 و پەيغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرەمۆيت: «پەيويستە لەسەر
 مەسولمان گۆپەرپەرەلى بېت و فەرمانەكان جىيەجىيەكەت لە ھەرشەتەك پەي
 خەوش بېت يان پەي ناخەوش بېت، مەگەر فەرمانى پەيكرەيت بە ئەنجامدانى
 تاوانىك؛ ئەگەر فەرمانى پەيكرە بە ئەنجامدانى تاوانىك ئەوا نابەيت گۆپەرپەرەلى
 بېت و نابەيت فەرمانەكە جىيەجىيەكەت» [متفق علیہ].

لە عبد اللەى كەرى عەمرە -رەزای خەوای لىبەيت- دەلەيت: لەگەل
 پەيغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بووين لە سەفەرەكەدا، لە شوئەيكە
 و ھەستەين، ھەندەيكەمان خەيمەكەى چاكەدەكەد، ھەندەيكەمان پەشپەركەيى
 نەشان شەكەينيان دەكەد، ھەندەيكە تەرمان خەريكى ئازەلەكانى بوو،
 ھەواڵدەرى پەيغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- بانگى كەد: بۆ نوێژ كەردن
 كۆبەنەو، ئەيمەش كۆ بووينەو لە پەيغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-،
 و فەرەمووى: «ھەر پەيغەمبەرەك لە پەيش مەن ھەتەيت ماف بوو لەسەرى كە
 رەينەشانەرى ئومەتەكەى بېت بۆ ئەو شەتانەى كە دەزانەيت خەرە بۆيان،
 و ئاگادارىيان بەكاتەو لەو شەتانەى كە دەزانەيت شەرە بۆيان، ئەم ئومەتەى

ئىو سەلامەت بوونى لە سەردەمەكانى سەرەتايدايە، وسەردەمەكانى كۆتايى ئەم ئومەتە تووشى بەلا وتاقىكدنەو دەبىت وتووشى شتائىك دەبن كە ئىو ئىنكارىان لىدەكەن لەسەر ئەو كەردەوانەيان، وفیتە وتاقىكدنەوكان هەتا دىت گەرەتر دەبن وئەوانەى پىشوو تر بچووكتەر دەبنەو، فیتە وبەلاى ئەوتۆ تووشى ئىماندار دەبىت كە دەلىت: لەم فیتەيەدا تيا دەچم، پاشان فیتەكە نامىنىت، ودانەيەكى تر دىت، ئىماندار دەلىت: ئەمەتا ئەمەتا (تيا چوونم). بۆيە ئەوەى حەز دەكات رزگارى بىت لە دۆزەخ، وبچىتە بەهەشتەو، ئەوا با بمرىت لەسەر باوهرەپەنان بە (الله) ورۆزى دوايى، وبا بەو شىوہيە مامەلە لەگەل خەلكى بكات كە ئەو حەز دەكات بەو شىوہيە مامەلەى لەگەلدا بكرىت، وھەركەسىك بەيەت بە پىشەوايەك بدات؛ و دەستى بگرىت و دلسۆزى خوۆ بۆ دەربرىت، با بە گوپرهى توانا گوپرايەلى بكات، ئەگەر كەسىكى تر هات بۆ ئەوەى لەسەر دەسەلات لای بەرىت؛ ئەوا لە گەردنى ئەو كەسەى تر بدەن» [رواه مسلم].

پياويك پرسىارى لە پىغەمبەرى خودا كرد - صلى الله عليه وسلم -، ووتى: ئەى پىغەمبەرى خودا، ھەوالمان پىيدە ئەگەر كاربە دەستانىك داواى مافى خوۆيان لە ئىمە بكەن، ومافى ئىمە نەدەن، ئايا فەرمانى چىمان پىدەكەيت؟ پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - ئاورى دا بە لايەكى تردا، پاشان پرسىارەكەى دووبارە كەردەو، - صلى الله عليه وسلم - فەرمووى: «گوپرايەل بن وفەرمانەكان جىبەجى بكەن، تاوانى كەموكوپرەكان لەسەر خوۆيانە، وتاوانى گوپرايەلى نەكردن لەسەر ئىوہيە» [رواه مسلم].

ولە مافەكانى فەرمانەرەوا لەسەر فەرمانپىكراوكان: يارمەتيدانى فەرمانەرەوا لە ئەركەكانيان، بەشىوہيەك يارمەتيدەريان بن لە جىبەجىكردنى ئەو فەرمانەى پىيان سپىردراو، وھەموو يەككىك بزائىت ئەرك وبەرپرسىارىيەتى چيە لە كۆمەلگادا بۆئەوەى كارەكان بەو شىوہيە جىبەجى

بىن كە داواكراره؛ چونكە ئەگەر فەرمانرەواكان يارمەتى نەدرىن لەلایەن
فەرمانپىكرارهكانەوہ ئەوا داواكرارو نایەتە دى.

مافى ھەشتەم : مافى دراوسى

دراوسى: ئەو ھەيە كە مالى نزیكە لە تۆوہ، ومافى گەورەى لەسەرت
ھەيە، ئەگەر نزیك بىت لە پەچەلەكەوہ ومسولمان بىت، ئەوا سى مافى
ھەيە: مافى دراوسىيەتى، وخزمايەتى، وئىسلامەتى، وئەگەر مسولمان بىت
وخزمت نەبىت، ئەوا دوو مافى ھەيە: مافى دراوسىيەتى، وئىسلامەتى،
وئەگەر خزمت بىت، ومسولمان نەبىت، دوو مافى ھەيە: مافى
دراوسىيەتى، وخزمايەتى، وئەگەر خزم نەبىت، ومسولمان نەبىت، يەك
مافى ھەيە: ئەويش مافى دراوسىيەتە، خواى گەورە دەفەرموئىت:
﴿...وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْأَيْتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَى
وَالْجَارِ الْجُنْبِ...﴾ [النساء: 36] واتە: ﴿...و چاكەكار بن لەگەل دايك و
باوكتان و خزمان و ھەتيووان و ھەزاران و دراوسىي خزم و نزیك و دراوسىي
بىانیدا...﴾، وپیغەمبەرى خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرموئىت: «جبریل
-عليه السلام- بەردەوام ئامۆژگارى و ھەسەتەى دەكردم سەبارەت بە
دراوسى؛ ھەتا گومانم وابوو كە دراوسىييش مىرات وەردەگرئىت -لە
دراوسىكەى-» [متفق علیہ].

لە مافەكانى دراوسى بەسەر دراوسىوہ: چاكەكارى بەرامبەرى ھێندەى
دەتوانىت بە سامان وپشتیگرى لێكردنى وسود پێگەياندننى، پیغەمبەرى
خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- فەرمووئەتى: «خیرترین وباشترین دراوسى
لەلای خواى گەورە ؛ خیرترین وباشترینیانە بۆ دراوسىكەى»، وفەرمووئەتى:
«ھەركەسىك باوهرى بە خوا وپروژى دوايى ھەيە با چاكەكار بىت بەرامبەر

دراوسىكەى»، وھەروھەا فەرموویەتى: «ئەگەر شوڤرات لىنا ئەوا ئاوى زۆر تىبىكە، وھەندىكى بېخەشە بە دراوسىكانت».

ولە چاكەكارى بەرامبەر دراوسى: پىشكەشكردنى دىارى بۆى لەكاتى، بۆنەكاندا، چونكە دىارى بەخشىن دەبىتە ھۆى دروستبوونى خۆشەويستى، ونەھىشتنى دوژمنایەتى.

ولە مافەكانى دراوسى: ئازار نەدانىەتى، نە بە قسە و نە بە كەردەوھە، چونكە پىغەمبەرى خودا -صلى الله عليه وسلم- فەرمووى: «والله ئىمانى -تەواو- نى، والله، ئىمانى -تەواو- نى، والله، ئىمانى -تەواو- نى»، ووتيان: كى ئەى پىغەمبەرى خودا؟ فەرمووى: «ئەوھى كە دراوسىكەى پارىزراو -ئەمىن- نىيە لە شەرى»، ولە گىرپانەوھەيەكدا: «ناچىتە بەھەشتەوھ ئەو كەسەى كە دراوسىكەى سەلامەت نىيە لە شەرى خراپەى»، وشەى «البوائق» -كە لە دەقى فەرموودەكەدا ھاتووە- واتا: شەرى خراپەكارى، ئەوكەسەى دراوسىكەى پارىزراو نەبىت لە شەرى خراپەكارىيەكانى ئەوكەسە ئىماندارى تەواو نى، وناچىتە بەھەشتەوھ.

زۆرن لەو خەلكانەى گوینادەن بە مافى دراوسى، ودراسىكانىان دوور نىن لە شەرى وزيانىان، دەبىنىت بەردەوام ناكۆكن لەگەلىان و دەستدرىژى دەكەنە سەر مافەكانىان، بە قسە يان بە كەردەوھە يان بە ھەردوويان ئازاريان دەدەن، ھەموو ئەمانە پىچەوانەى ئەوھەيە كە خواى گەورە وپىغەمبەرەكەى فەرمانىان پىكردووە، چونكە دەبىتە ھۆى پەرتەوازەبوونى مسولمانان، و دووركەوتنەوھى دلىان لەيەكتر، وسنور و حورمەت يان بەرامبەر يەكتر نامىنىت.

مافی نۆیەم : مافی مسوڵمانان بەشیوەیهکی گشتی

ئەم مافانە زۆرن، تێیاندا لە فەرموودەکە ی بوخاریدا هاتوو، پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرمویت: «مافی مسوڵمان لەسەر مسوڵمان شەش دانە یە: ئەگەر پێی گەشت سەلامی لێبکات، ئەگەر داوەتی کرد وەلامی بداتەو، ئەگەر داوای ئامۆژگاری لێکردیت ئامۆژگاری بکات، ئەگەر پێی و ووتی: (الحمد لله) وەلامی بدەرەو (بلی): یرحمک اللہ)، ئەگەر نەخۆش کەوت سەردانی بکات، ئەگەر مرد شوینی جەنازەکە ی بکەویت». لەم فەرموودە یەدا هەندیک لە مافەکانی ئێوان مسوڵمانان روونکراو تەو:

مافی یەکەم: سەلامکردن، سەلامکردن سونەتیکە جەختی لەسەر کراو تەو، ولە ھۆکاری تەبایی و یەکریزی و پتەو بوونی پە یوہندی خۆشەویستیە لە ئێوانیان، و ئەمەش بینراو و جێبەجێ بوو، ولە فەرموودە یە کدا پێغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- رێنموینی بۆ ئەنجامدانی کردوو: «سویند بە ئەو زاتە ی کہ نەفسی منی بە دەستە، ناچنە بە ھەشتەو ھەتا ئیمان نەھێن، و ئیمان ناھێن ھەتا یەکتەرتان خۆش نەوێت، ئایا شتیکتان پێ بلیم کہ بە ھۆیەو یەکتەرتان خۆش دەوێت؟ سەلام کردن لە ئێوانتان بلأو بکەنەو».

پێغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- سەرەتا سەلامی دەکرد لە ئەوانە ی پێیان دەگەشت، و سەلامی دەکرد لە منداڵان ئەگەر بەلایان تێپەر بووایە.

سونەت وایە ئەوہی تەمەنی بچوو کترە سەلام بکات لە ئەوہی تەمەنی گەورە تر، و ژمارە ی کہم سەلام بکات لە ژمارە ی زۆر، و ئەوہی سواریە سەلام بکات لە ئەوہی رێدەکات، ئەگەر ئەوہیان لە سونەتدا لە پێشتەرە بۆ سەلام کردن؛ سەلامی نەکرد با ئەوہی بەرامبەر سەلام بکات، بۆ ئەوہی پاداشتی سەلام کردنیان لە دەست نەچیت.

ەمارى كورى ياسر -رەزاي خواى لىيىت- دەفەرموئىت: «سى شت لە ەركەسىكدا ەبىت ئەوا ئىمانى كاملە: دادپەرورە بىت تەنەت دەرەق بە نەفسى خۆتىش، وسەلامکردن لە ەموو كەسەىك، وبەخشىن ەچەندە كەمىش لەنىو دەستدا بىت».

ئەگەر دەستپەيىردن بە سەلامکردن سونەت بىت ئەوا وەلامدانەوہى فەرزى كىفایەتە، واتە ئەگەر يەكەىك لە نىو كۆمەلەىك وەلامى بداتەوہ ؛ ئەوا واجبىتى وەلامدانە لەسەر ئەوانى تر لادەچىت. خواى گەرە دەفەرموئىت: ﴿وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوْهَا...﴾ [النساء: ٨٦] واتە: ەركاتەىك سەلامتان لىكرا ئەوہ بەجوانتر لە سەلامى ئەو ياخود (هەىچ نەبىت) وەكو خۆى وەلام بدەنەوہ،...، تەنہا بەس نىہ بۇ وەلامدانەوہى سەلام بلىت: «چۆنى وباشى يان ھاوشىوہى ئەمە»، چونكە ئەمە باشتەر نىہ لە سەلامکردنەكە و وەكو سەلامکردنەكەيش نىہ، ئەگەر بلىت: «السلام عليكم»، دەبىت وەلامبەردىتەوہ بە: «وعليكم السلام»، وئەگەر پاشان ووتى: «چۆنى بەخەىر بىت»، با بەرامبەرىش ەمان شت بلىت يان زىاتر چونكە باشتەر.

مافى دووہم: «ئەگەر داوہتى كردىت وەلامى بدەرەوہ»، واتا : ئەگەر بانگى كردىت بۇ ماللەكەى بۇ خواردن، يان بۇ سەردانى ؛ وەلامى بدەرەوہ، و وەلامدانەوہى داوہتى سونەتەىكە كە زۆر جەختى لەسەر كراوہتەوہ؛ چونكە دل نەشكاندنى بەرامبەرە، و ەروہەها دەبىتە ھۆى دروستبوونى تەبايى وخۆشەويستى وىەكەرىزى.

بەلام ئەمە وەلىمە ناگەرىتەوہ ؛ ئەمىش ئەو خواردنەىە دروست دەكرىت بەھۆى ھاوسەرگەرىيەوہ، چونكە وەلامدانەوہى وەلىمە واجبە بە مەرچە ئاشكراكانى؛ پىغەمبەرى خدا -صلى الله عليه وسلم- دەفەرموئىت: «و ەركەسىك وەلام نەداتەوہ ئەوا سەرىپچى فەرمانى خوا وپىغەمبەرەكەى كردوہ».

وكتاتىك دەفەرموئىت: «ئەگەر بانگى كىرىت وەلامى بدەرەو» ئەمە
تەننەت بانگىرىنىش دەگىرىتەو بۇ يارمەتىدانى، تۆ فەرمانىپىكراوئىت بە
وەلامدانەو، ئەگەر بانگى كىرىت بۇ يارمەتىدانى لە ھەلگىرتى شتىك يان
فرىدانى يان ھتە ؛ تۆ فەرمانىپىكراوئىت وەلامى بدەيتەو، چونكە پىغەمبەرى
خودا -صلى الله عليه وسلم- دەفەرموئىت: «ئىماندار بۇ ئىماندار وەكو
بىنايەك وایە كە بەشكىك بەشكىكى تىرى پتەو دەكات -پالپشتى دەكات-».

مافى سىيەم: «ئەگەر داواى ئامۇزگارى لىكىرىت ئامۇزگارى بىكە»؛ واتە
ئەگەر ھات بۇ لات پىپوئىستى بە راوئىژ وئامۇزگارى ھەبوو ئەوا پىپوئىستە
دلىسوز وراستگۆ بىت لە ئامۇزگارىكىردىنى چونكە ئەمە بەشكىكە لە دىن،
ھەرەكو پىغەمبەر -صلى الله عليه وسلم- دەفەرموئىت: «ئاین
ئامۇزگارىيە» (تەمىم) دەلىت: ووتمان: بۇ كى؟ واتا (ئاین ئامۇزگارىيە بۇ
كى؟)، ئەوئىش -صلى الله عليه وسلم- فەرموئى: بۇ خودا، وبۇ كىتەبەكەى،
وبۇ پىغەمبەرەكەى، وبۇ پىشەواى مۇسۇلمانان وتىكرای مۇسۇلمانان».

ئەگەر نەھات داواى ئامۇزگارىت لىبىكات، وتووشى زىانىك يان تاوانىك
ھاتىت؛ ئەوا واجبە لەسەرت ئامۇزگارى بىكەيت بۆئەوئەى دورور بىكەوئىتەو
لە زىان وتاوانەكە، ئەگەرچىش ئەو نەھات داواى ئامۇزگارىت لىبىكات؛
چونكە ئەمە لابردىنى زىان وخراپەيە لەسەر مۇسۇلمانان، بەلام ئەگەر تووشى
زىان وتاوان نەبىت لەو كارەى دەيكات، بەلام تۆ پىت وایە شتى تر ھەيە
بەسوودترە لەم كارە، ئەوا واجب نىە لەسەرت ھىچى پى بلىت مەگەر
خوى داواى راوئىژ وئامۇزگارى بىكات، ئەو كات تۆئىش بەپىيى توانا ئامۇزگارى
دەكەيت.

مافى چوارەم: «ئەگەر پىرمى، ووتى: الحمد لله [بەماناى ھەمد
وسوپاس بۇ الله]، ئەوا تۆش وەلامى بدەرەو، -واتا بلى: یرحمک الله
[بەماناى: خودا رەھمت پىبىكات]-»؛ بۇ سوپاسكىردىنى لەسەر ئەوئەى ھەمد

وستائىشى پەرورەدگارى كرد لەكاتى پژمىن، وئەگەر پژمى ونەيووت : الحمد لله، لەم حالەتەدا هیچ مافىكى نىه، بۆيە وەلامى نادىتەوہ.

نزا كردن بە رەحمەت بۆئەوہى دەپژمىت ؛ فەرزە، و واجبە ئەوہى نزا دەكات ؛ وەلامى بدريتەوہ، بۆيە ئەوہى پژمىوہ پيى دەليّت: «يہديكم اللہ و يصلح بالکم» واتە: «خوای گەورە ھىدايەتتان بدات وحالتان چاک بکات».

وئەگەر بەردەوام بوو لەسەر پژمىن، وسى جار وەلامى دايەوہ، ئەوا لە چوارەم جاردا پيى دەليّت: «عافاک اللہ» واتە: «خوای گەورە لەش ساغیت پيىبەخشيت»، لەجياتى ووتنى: «يرحمک اللہ».

مافی پيىنجەم: «ئەگەر نەخۆش کەوت ؛ سەردانى بکە»، وسەردانىکردنى نەخۆش مافی مسولمانە لەسەر براى مسولمانى، بۆيە واجبە جيىبەجىى بکات، ھەرچەندە نەخۆشەکە مافی لەسەرت زياتر بيىت لەرۋانگەى خزمایەتى وھاوړپيىەتى ودراسيىەتى ئەوا سەردانىکردنىشى زياتر جەختى لەسەر کراوہتەوہ.

سەردانىکردنى نەخۆش بەپيى حالى نەخۆشەکەيە، لەوہيە پيوىست بکات زۆ سەردانى بکريّت وەکو بۆ نمونە دابىنکردنى پيىداويستىەکانى وەلدانەوہى، يان لەوہيە پيوىست بکات کەم سەردانى بکريّت بەھوى نارەحتى حالەتەکەى، بۆيە باشتر وايە رەچاوى حالى بکريّت.

وسونەت وايە بۆ ئەو کەسەى سەردانى نەخۆش دەكات: پرسیار لە حالى بکات وئازامى بکاتەوہ، ونزای بۆ بکات وەدرگای ھىواى لەسەر بکاتەوہ؛ چونکە ئەمە گەورەترین ھۆکارە بۆ باش تەندروستى وشيفاً، وەدەبيّت تەوبە کردنى بەبیردا بەيىنيتەوہ بەشيۋەيەک تووشى ترسى نەکات، بۆ نمونە پيى دەليّت: تۆ بەھوى ئەم نەخۆشەيەوہ خير وچاکەت دەستدەکەويّت، ونەخۆشى دەبيتە ھوى ليخۆشبوون لە گوناھ وتاوانەکان، ونەخۆش

كەوتنت لەسەر جیگا دەبیته هووی بەدەست خستنی پاداشتییکی زۆر بە
یادی خواى گەوره و تەوبە و ئیستیغفار و نزا کردن.

مافی شەشەم: «ئەگەر مرد؛ شوینی جەنازەكەى بكەویت»، چونكە
شوینكەوتنی جەنازە لە مافەكانی مسوڵمانە لەسەر برای مسوڵمانی،
وپاداشتی زۆری تیدایە، پیغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم-
دەفەرمویت: «ئەوہی ئامادەى جەنازە بیٹ و نوویژی لەسەر بکات؛ ئەوا
قیراتیکی بۆ ھەیە، وئەوہی ئامادە بیٹ ھەتا لە گۆر دادەنریت؛ ئەوا دوو
قیراتی بۆ ھەیە، ووترا: دوو قیرات چییە؟ فەرمووی: «وہکو دوو شاخی
مەزن».

لە مافەكانی مسوڵمان لەسەر مسوڵمان: دوورخستنەوہی شەر و زیانە
لێی، چونكە ئازاردانی مسوڵمان تاوانیکی گەورەہیە، خواى گەورە دەفەرمویت:
﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَإِنَّمَا مُبِينًا﴾ [الأحزاب: ۵۸] واتە: «ئەوانەش كە ئازاری ئیمانداران لە پیاو
و ئافرەتان دەدەن بیئەوہی تاوانیکیان ئەنجامدا بیٹ، ئەوانە بوختان و
گوناهو تاوانیکی ئاشكرا دەگرنە ئەستۆ».

زۆر جار ئەگەر كەسیك بیەویت بە ئازار و زیان پیگەیانندن زال بیٹ
بەسەر براكەیدا؛ ئەوا خواى گەورە لە دنیایدا تۆلەى لێدەكاتەوہ پێش
قیامەت، پیغەمبەری خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرمویت: «حەسودی
بە یەكتری مەبەن، و (فیل مەكەن لە مەزاددا -لا تناجشوا-)، و رقتان لە
یەكتری نەبیئەوہ، و پشت لە یەكتری مەكەن، و لە سەر فرۆشتنی یەكتر شت
مەفرۆشن، و بەندەى خودا بن بە براہیەتیەوہ، مسوڵمان برای مسوڵمانە؛
ستەمى لێناكات و سەرشۆرى ناكات و بە درۆى ناخاتەوہ و بە چاوى سووك
و كەم سەیری ناكات، و تەقوادارى لێرەدا یە -سێ جار ئاماژەى بۆ سینگى كرد-
بەسە بۆ مسوڵمانێك كە ئەوہندە شەر و خراپەى لە خو گرت بیٹ كە برای
مسوڵمانی بە كەم بزانیٹ و بە چاوى سووك سەیری بكات، ھەموو شتیکی

مسولمان لەسەر مسولمانىكى تر حەرامە: خوینی ومالی (پارە ومولكى) وناموسى (ناوبانگى).».

مافەكانى مسولمان لەسەر مسولمان زۆرن، بەلام دەكریت هەمووى پوخت بكریتەو هەم فەرموودەیدا كە پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم- دەفەرمویت: «مسولمان براى مسولمانە»، هەركاتىك مسولمان ئەوہى داواكراوہ لەم براىەتیەدا جیبەجیبى بكات ؛ ئەوا كۆشش دەكات بۆئەوہى برا موسولمانەكەى تووشى هەموو خیرىك بىت ودوور بكەویتەوہ لە هەموو شتىك كە زیانى پیدەگەيەنیت.

مافی دەيەم : مافی نا مسولمانەكان

نا مسولمانەكان ؛ هەموو كافرەكان دەگریتەوہ، كە دابەش دەبن بەسەر چوار بەشدا :

- ۱- ئەوانەى دەجەنگن دژی مسولمانان.
- ۲- ئەوانەى داوا پەنا بەریتی وپاراستنىان دەكەن.
- ۳- ئەوانەى پەيمانىان هەيە لەگەل مسولمانان.
- ۴- ئەوانەى لەنبو مسولمانان دەژين.

۱- ئەوانەى دەجەنگن دژی مسولمانان : مافی پاراستن ويارمەتيدانىان لەسەر ئیمە نيە، بەلكو بەپیچەوانەوہ دەبیت مسولمانان دژيان بجەنگن بۆئەوہى پاريزراو بن لە شەر وزيانىان.

۲- ئەوانەى داواى پەنا بەریتی وپاراستنىان دەكەن : مافی پاراستنىان لەسەرمانە لە كات وشوینی ديارىكراو بۆ پاراستنىان؛ چونكە خواى گەورە دەفەرمویت: ﴿وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ...﴾ [التوبة: 17] واتە: ﴿خو ئەگەر كەسىك لە هاوبەش

پەیداکاران -موشریکەکان- داواي پەنای لێ کردیت (ئەي پیغەمبەر -صلی اللہ علیہ وسلم-، ئەي ئیماندار)، ئەوە تۆیش پەنای بدە هەتا گوێی لە فەرموودەکەي خوا (قورئان) دەبیت، پاشان بیگەیهنە بەو شوێنەي دەیهویت و (مال و گیان و ژيان) تیايدا پارێزراوه...﴿

۳- ئەوانەي پەیمانیان هەیه لەگەڵ مسوڵمانان: دەبیت راستگو بین لە پەیمانەکانمان لەگەڵیان هەتاوێک و ئەو ماوهیەي لە رێکەوتنەکەدا دیاریکراوه لەنێوانمان، ئەگەر ئەوان لەسەر پەیمانەکە بەردەوام بن و نەیشکێن و کەمتەرخەمی تێدا نەکەن، و یارمەتی کەس نەدەن دژی ئێمە و تانە نەدەن لە ئاینەکەمان، خوای گەوره دەفەرمویت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ [التوبة: ۴] واتە: ﴿بەلام ئەو هاوبەش پەیداکارانەي کە پەیمانتان لەگەڵیاندا بەستوو، پاشان پابەندی پەیمانەکە بوون و هیچیان لێ کەم نەکردوو و یارمەتی کەسیشیان نەداوه دژتان، ئەوە ئێوە پەیمانەکەیان بو بەرنە سەر و تەواوی بکەن، تا کاتی دیاری کراویان، چونکە بەراستی خوا تەقوا دارانی خوێش دەوێت﴾، و کاتێک دەفەرمویت: ﴿وَإِنْ تَكُونُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ...﴾ [التوبة: ۱۲] واتە: ﴿خۆ ئەگەر ئەوانە پەیمانەکانیان بشکێنن لەدواي بەستنی و گالتهو تانەوتەشەریان لە ئاین و بەرنامەکەتان دەدا، ئەوە بجەنگن دژی سەرانی کوفر، بەراستی ئەوان هیچ پەیمانیکیان نیە...﴿

۴- ئەوانەي لەنێو مسوڵمانان دەژین : بەبەراود بە ئەوانەي پێشوو زۆرترین مافیان هەیه و مافیان لەسەرە، چونکە ئەوان لە ولاتی مسوڵمانان دەژین، ولە ژێر پاراستن و بەرپۆوەبردنی مسوڵماناندا، ئەمیش بەرامبەر بە ئەو سەرانهیەي -جزیەي- دەیدەن بە ولات.

واجبه له سه‌ر فه‌رمانه‌وای مسوڵمانان هوکمیان بکات به‌ هوکمی ئیسلام له‌ نه‌فس و سامان و شه‌ره‌فدا، و هه‌ددی شه‌ری له‌ سه‌ریان جیبه‌جی بکات له‌وه‌ی باوه‌ریان وایه‌ هه‌رامه‌، و واجبه‌ له‌ سه‌ری بیانپاریزیت و زیانیان لی دوور بخاته‌وه‌.

واجبه‌ جیاواز بن له‌ مسوڵمانان له‌ جلوه‌رگدا، و نابیت شتیک ده‌ربخه‌ن پیچه‌وانه‌ی ئیسلام بیت یان نابیت شتیک له‌ دروشمه‌کانی ئاینه‌که‌یان ده‌ربخه‌ن وه‌کو خاچ و زه‌نگ وه‌تد، و هوکمه‌کانی -ئه‌هلی زیمه‌ : أهل الذمة : ئه‌و کافرا نه‌ی له‌ نیو مسوڵمانان ده‌ژین- له‌ نیو کتییی زانیاندا هه‌یه‌ لی‌ره‌دا زۆر باسی ناکه‌ین.

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

نووسینی: هه‌ژار بۆ الله -سبحانه و تعالی-

موحه‌مه‌د سالح عوسه‌یمین

پېرست

(كليك بکە لەسەر سەرەبابەتەكە بۆ چوونە سەر بابەتەكە لە لاپەرەكەي خۆیدا)

- پېشەكى ٤
- مافی يەكەم : مافی خواي گەورە -سبحانە وتعالی- ٦
- مافی دووهم : مافی پېغەمبەري خودا -صلی اللہ علیہ وسلم- ١٠
- مافی سېيەم : مافی دايک وباوک..... ١٣
- مافی چوارەم : مافی مندالەکان ١٦
- مافی پېنجەم : مافی خزمەکان ٢٠
- مافی شەشەم : مافی هاوسەرەکان (ژن ومێرد) ٢٣
- مافی حەوتەم : مافی فەرمانرەوا وخەلکی -فەرمانپیکراو- ٢٨
- مافی هەشتەم : مافی دراوسی..... ٣١
- مافی نۆيەم : مافی مسوڵمانان بەشیوہیەکی گشتی ٣٣
- مافی دەيەم : مافی نا مسوڵمانەکان ٣٨